

SIMFONIE DE TOAMNĂ

Compuneri și desene cu care elevii clasei a VII-a A participă la concursul national de creație artistico-plastică, "Toamna prin ochi de copil"

Gânduri pe o frunză

*Nume și prenume: Franciuc Timeea, clasa a VII-a
Cadru did. îndrumător: prof. Crăciun Dana
Școala Gimnazială „AL. I. Cuza”, loc. Fălticeni
Jud. Suceava*

A sosit și mult așteptatul anotimp în care ocupația copiilor este adunatul și împrăștiatul frunzelor, săritul în ochiurile de apă de după îngrozitoarele ploi și, bineînțeles, începutul unui nou an școlar, o pagină dată în urma precedentei experiențe câștigate în lunile din urmă. Această toamnă pare să fie una blândă cu soare și nori, cu ploi rare; astfel copiii se vor putea bucura pe deplin de minunatul anotimp. Copacii sunt singurii ce nu mai tresaltă de viață pentru că au rămas goi, pustii, părăsiți din pricina trecerii timpului; frunzele și-au început călătoria prin lume; vor rătăci singure sau se vor juca alături de copii?

În prima dimineață de toamnă distracția continuă, deoarece vacanța e pe sfârșite, iar clipele nu trebuie irosite; râsetele cristaline ale copiilor răsună peste tot. Frunzele arămii adunate s-au pierdut într-o secundă, iar acum se iau la dans împreună cu micuții. Soarele îi păzeste de sus și îi susține în activitățile minunate. Pe câmpiile aurii mingea alunecă sprintenă de colo-colo, iar copiii privesc acest joc ca fiind distrația maximă.

Uneori, o plimbare prin parc sau în natură ar scoate din impas pe oricine: să auzi foșnetul frunzelor la contactul cu pământul sau chiar să te tăvălești prin grămezile uriașe, să stai pe o bancă și să admiri natura, este un lucru minunat și sănătos totodată!

Toamna nu înseamnă doar frig, ploi, școală și teme, ci și distracție, joacă, amuzament ...dar, din păcate, numai copiii observă acest lucru. Copiii sunt cei care colorează viața, care reaprind spiritul toamnei; numai ei se mai aud prin mulțimea pierdută; de aceea frunzele prind viață, iar păsările cântă – numai pentru că aceștia văd toamna ca pe un lucru bun, ca pe o mulțumire pe care ne-o aduce Bătrânul An. În următoarele zile de vacanță, ocupate cu ultimele pregătiri, cei mici, dar și cei mari preferă să vadă școala ca pe un nou început, o parte bună a vieții. Copilașii nu se opresc din joacă, ba dimpotrivă, câmpiile, străzile, livezile și curțile sunt năvălite de aceștia.

O experiență deosebită, ce nu poate fi trăită în fața calculatorului este mersul la cules de nuci, mere, pere și gutui...că doar toamna este anotimpul bogățiilor și al dărniciiei. Și bineînțeles, nimeni nu poate simți gustul nucilor dacă nu se murdărește, nimeni nu poate aprecia savoarea unui măr dacă nu îl culege și nimeni nu poate simți

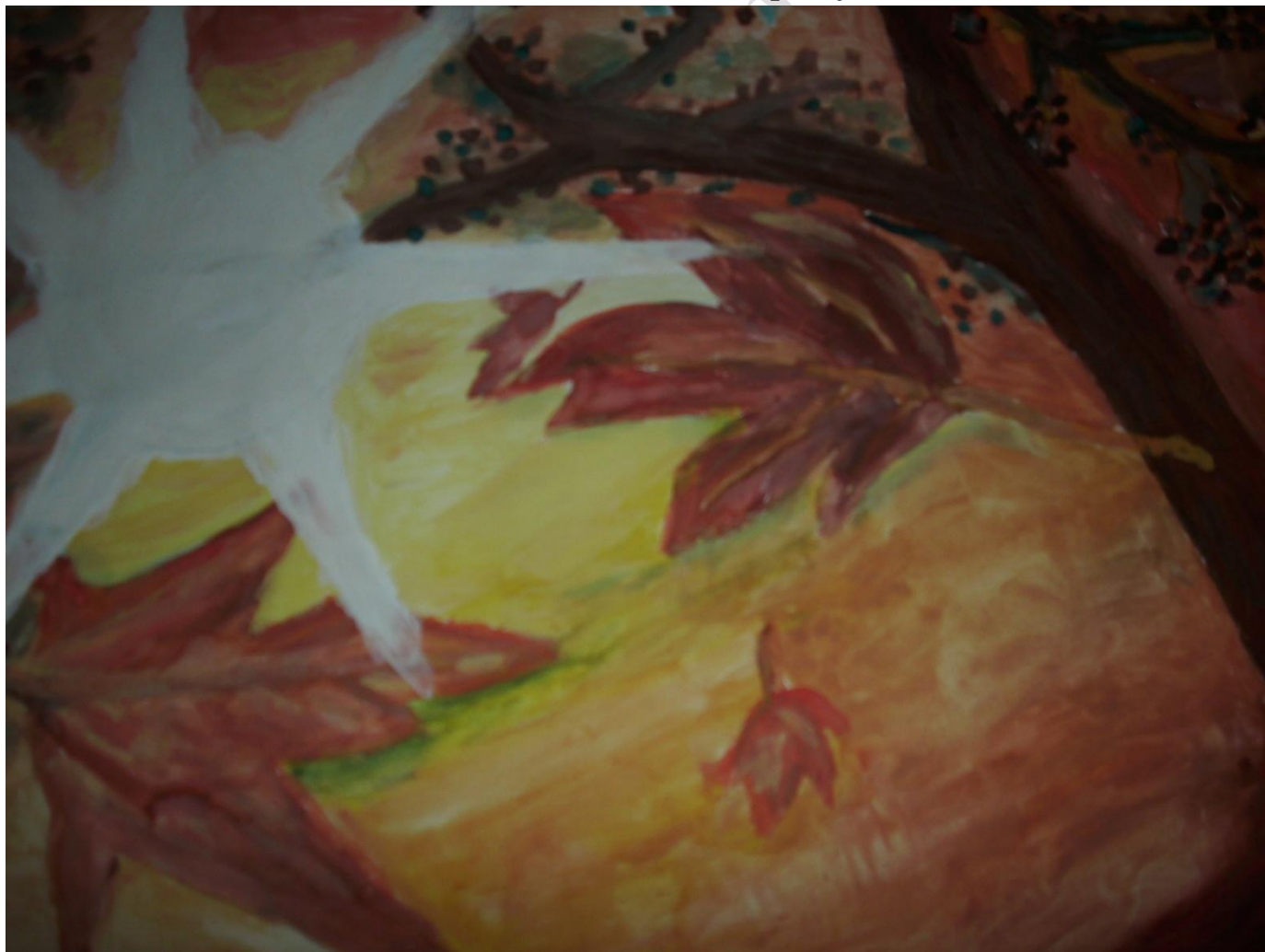
aroma puternică a unei gutui dacă nu a mirosit-o niciodată. Parfumul inconfundabil al fructelor este răspândit peste tot. Toate acestea dau farmecul toamnei...

Școala a început, dar copiii sunt încă prezenți în mijlocul naturii, căci soarele blând al lui septembrie îi încântă. Dar întotdeauna toamna vine și frigul, și odată cu el ploile și vântul, fapt ce îi oprește pe micuți să se mai joace. Cerul se întunecă și micii stopi de ploaie cad grăbiți pe asfaltul fierbinte. Toată lumea se adăposteste, iar străzile rămân goale, lăsând în urmă un peisaj trist. Copacii se scutură de podoabă și încet, încet rămân fără prietenii lor cei mai dragi, frunzele. Astfel, toamna își schimbă comportamentul, însă ea îndrăgește copiii și, dacă ar putea, ar chema soarele înapoi pentru ei. Din păcate astrul cerului este plecat să-și facă datoria și pe alte teritorii.

Ploaia a fost chemată să îi ia locul până în primăvară, iar vântul și norii dansează victorioși în aer. Copiii se uită pe geamurile aburinde cum picăturile argintii se izbesc de pământ, iar vântul le ocolește ca pe niște obstacole. În unele case focul tresare cu veselie în vetre, în altele frigul pătrunde prin gaura cheii.

Toamna aceasta va rămâne mereu în inima copiilor și cu drag vor reaprinde și anul viitor spiritul jocului!

Gânduri pe o frunză, Boicu Robert, 7A

Pelerinaj autumnal

Nume și prenume: *Șoldănescu Teona, clasa a VII-a*
Cadru did. îndrumător: *prof. Crăciun Dana*
Școala Gimnazială „A.L.I. Cuza”, loc. Fălticeni
Jud. Suceava

Este ultima zi din dogoritorul anotimp al anului. Zeița verii, agitată, strânge razele calde ale soarelui, smaraldele copacilor, viața florilor multicolore, formându-și o suită remarcabilă. Pornește la drum spre alte țări, retrăgându-se parcă dintr-o lungă confruntare. Regina toamnei, triumfătoare, își aduce supușii în noua casă. Stropii reci de apă și-au făcut apariția ruginind fiecare element natural. Împărăția e gata: foioasele au îmbrăcat veșminte de aur și bronz, vântul devine din ce în ce mai puternic aducând nori înspăimântători ce acoperă ultima șansă a naturii de a reveni la vremea ei de glorie.

Pare un tablou de coșmar, însă în ochii noștri, ai copiilor, este anotimpul perfect. Acum soarele nu ne mai încălzește ca înainte, dar nici nu ne mai rănește cu vârfurile razelor sale. Frunzele, dansând în aer, ne fac să credem că iau parte la un concurs în care importantă este ...distracția. Obosite, formează o scenă pentru jocurile noastre.

Toamna este anotimpul în care ne arătăm hărnicia, iscusința și dragostea pentru animale. Ne ajutăm părinții în gospodărie, ne pregătim pentru școală și adoptăm bieteles ființe fără adăpost. Școala; un cuvânt plin de mister ce ne ghidează copilăria. Deja ne imaginăm primele ore, reîntâlnirea cu profesorii, noii colegi și emoția așteptării notelor.

Primele săptămâni din septembrie au fost influențate de magia rămasă de la zeița verii. Acum, regina toamnei, găsind picăturile de aur rămase în sceptrul vremii le aruncă peste toate florile arămii, pregătind un amestec de culoarea ruginei. Acesta este format din zâmbetele copiilor, din frunze uscate și dintr-un strop din răceala crivățului. În scurt timp, totul s-a transformat ...

Copiii, triști, își strâng bicicletele, rolele, mingile, căci vremea lor a trecut. Cărțile le iau locul, devenind ocupația principală. O fetiță de zece ani ia în mână o frunză uscată vorbindu-i:

-De ce a trebuit să ascuți ordinele toamnei? De ce te-ai uscat? Chiar nu te puteai împotrivi?

-Draga mea, regina nu ne obligă, însă acesta e cursul firesc al vieții noastre. Știu că ai dori să mai fie vară ... Dar încearcă să privești marea schimbare cu ochii tăi de copil.

- Cum adică? Nu înțeleg ...

-Bucură-te de orice frunză căzută pe jos, admir-o! Încearcă să îți imaginezi totul ca făcând parte dintr-o mare împărăție condusă de o suverană blândă și îngăduitoare. Nu încerca să înțelegi adevărul.... Nu acum când ești încă un copil... Ascultă glasul frunzelor și bucură-te de nuanțele arămii ale toamnei!

Acea fată eram eu... Am urmat vorbele frunzuliței și încet-încet am simțit că fac parte din lumea respectivă. Priveam fiecare copac fără comoara de chihlimbar ca un soldat ce își apără țara. Soarele strălucea firav, ca primul zâmbet al unui bebeluș, lipsit de

putere. Zilele au trecut, devenind niște supuși loiali pentru regina de bronz și aflând că secretul multor procese naturale stă la baza... unor magii.

Așa privesc eu minunatul regat al toamnei. Dragi cititori, voi aveți altă părere?

Miracolul toamnei, Aldea Emilia, 7A

Toamna prin ochi de copil

*Nume și prenume: Brădățanu Mădălina, clasa a VII-a
Cadru did. îndrumător: prof. Crăciun Dana
Școala Gimnazială „AL. I. Cuza”, loc. Fălticeni
Jud. Suceava*

Toamna este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri, căci se află sub imperiul schimbărilor. Frunzele copacilor devin ruginii, iar mai târziu vor cădea formând un covor foșnitor în mii de culori.

Când arborii vor fi fără veșmânt, le vor rămâne doar crengile subțiri, bătute de vântul puternic al toamnei. Plouă din ce în ce mai des, iar soarele este pitit după norii plumburii de pe cer. Animalele și păsărelele își caută adăposturi unde să doarmă și să se încălzească. Oamenii își strâng recoltele din livezi și grădini, iar copiii încep bucușii școala.

În familii se fac deja provizii pentru iarna grea care va veni. Copiii nu mai ies așa de des la joacă, pentru că este prea frig și preferă să stea cu o pătură groasă pe ei, uitându-se pe geam la frunzele arămii care plutesc ca niște bărcuțe. Când ploaia sosește, copacii sunt foarte bucușii deoarece cred că stropii argintii le pot aduce înapoi coroana verde și călduroasă pentru a se proteja cu ea de zilele grele de iarnă care vor sosi în curând.

Picăturile reci se opresc pentru o clipă pe învelișul lucios al frunzelor arămii, apoi coboară înspăimântate pe înfricoșatul pământ. Totul pare atât de trist...

Însă mie îmi place toamna! Ador zilele călduțe de septembrie, parcurile încă fremătând de copii, curcubeul crizantemelor ce înveselește întregul oraș! Iubesc plimbările lungi în natură, de aceea profit de orice clipă, de fiecare moment liber pentru a admira minunea acestui anotimp. Sunt încântată de mireasma fructelor coapte –pe care numai toamna o poți simți- de aceea declar cu toată puterea: toamna este anotimpul preferat!

Decor autumnal, Iftimie Valentin, 7A

alicuzc